

02. Šv. Mišių tvarka (Ordo Missæ)

2007 04 30

Įterptos Mišių Švč. Jėzaus Širdies garbei kintamosios dalys

KATECHUMENŲ MIŠIOS

Mišių pradžia, laiptų maldos

Kunigui įeinant, **visi stovi**.

Kunigas priklaupia ir, stovėdamas prie altoriaus laiptų, pakaitom su patarnautojais (ir tikinčiais) kalba laiptų maldas. **Visi klaupiasi**.

+ In nómine Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti. Amen.

+ Vardan Tėvo, ir Sūnaus, ir Šventosios Dvasios. Amen.

Introíbo ad altáre Dei.

Įžengsiu prie Dievo altoriaus.

M. Ad Deum, qui lætíficat iuventútem meam.

M. Prie Dievo, kuris linksmina mano jaunystę.

Psalmė 42, 1–5. (Praleidžiama gedulingose Mišiose ir savaitės dienų Mišiose nuo Kančios sekmadienio iki Didžiojo penktadienio imtinai).

S. Iúdica me, Deus, et discérne causam meam de gente non sancta: ab hómine iníquo et dolóso érue me.

S. Teisk mane, Dieve, ir gink mano bylą nuo nešventos giminės; gelbėk mane nuo neteisaus ir klastingo žmogaus.

M. Quia tu es, Deus, fortitúdo mea: quare me reppulísti, et quare tristis incédo, dum afflígit me inimícus?

M. Nes Tu, Dieve, mano stiprybė; kam gi atstūmei mane, ir kodėl aš vaikščioju nuliūdęs, prieš prispaustas?

S. Emítte lucem tuam et veritátem tuam: ipsa me deduxérunt, et

S. Siųsk savo šviesą ir savo tiesą; jos išves mane ir nuves į Tavo šventąjį kalną ir į Tavo padangtes.

adduxérunt in montem sanctum tuum et in tabernácula tua.	M. Ir įžengsiu prie Dievo altoriaus; prie Dievo, kuris linksmina mano jaunystę.
M. Et introibo ad altare Dei: ad Deum, qui lætíficat iuventútem meam.	S. Aš garbinsiu Tave kanklėmis, Dieve, mano Dieve; mano siela, kodėl tu nuliūdus ir kam mane gąsdini?
S. Confitébor tibi in cíthara, Deus, Deus meus: quare tristis es, ánima mea, et quare contúrbas me?	M. Turék viltį Dieve, nes dar Jį garbinsiu; Jis mano veido išgelbėjimas ir mano Dievas.
M. Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: salutáre vultus mei, et Deus meus.	S. Garbė Tėvui, ir Sūnui, ir Šventajai Dvasiai.
S. Glória Patri, et Fílio, et Spirítui Sancto.	M. Kaip buvo pradžioje, dabar ir visados, ir per amžių amžius. Amen.
M. Sicut erat in princípio, et nunc, et semper: et in sæcula sæculórum. Amen.	S. Įžengsiu prie Dievo altoriaus.
S. Introíbo ad altáre Dei.	M. Prie Dievo, kuris linksmina mano jaunystę.
M. Ad Deum, qui lætíficat iuventútem meam.	

Nuodėmių išpažinimas

V. + Adiutórium nostrum in nómine Dómini.	V. + Mūsų pagalba – Viešpaties vardas.
R. Qui fecit cælum et terram.	R. Jis padarė dangų ir žemę.

Kunigas, žemai pasilenkęs, kalba <i>Confiteor</i> . Jam baigus, patarnautojai (ir tikintieji) atsako: R. Misereátur tui omnípotens Deus, et, R. Tepasigaili tavęs visagalis Dievas ir, atleidęs dimíssis peccátis tuis, perdúcat te ad vitam ætérnam. V. Amen.	tavo nuodėmės, tenuveda tave į amžinąjį gyvenimą. V. Amen.
---	---

Patarnautojai (ir tikintieji) kalba:

R. Confíteor Deo omnipoténti, beátæ Maríæ semper Vírgini, beáto Michaéli Archángelo, beáto Ioánni Baptístæ, sanctis Apóstolis Petro et Paulo, óm nibus Sanctis et tibi, pater: quia	R. Prisipažįstu visagaliai Dievui, Švenčiausiajai visuomet Mergelei Marijai, šventajam arkangelui Mykolui, šventajam Jonui Krikštytojui, šventiesiems apaštalams Petrui ir Pauliui, visiems šventiesiems ir tau, tėve, kad labai nusidėjau mintimi, žodžiu ir
---	---

peccávi nimis cogitatióne, verbo, et ópere: (*tris kartus mušasi į krūtine:*) mea culpa, mea culpa, mea máxima culpa. Ideo precor beátam Maríam semper Vírginem, beátum Michaélem Archángelum, beátum Ioánnem Baptístam, sanctos Apóstolosmūsų Dievą. Petrum et Paulum, omnes Sanctos, et te, pater, oráre pro me ad Dóminum Deum nostrum.

V. Misereátur vestri omnípotens Deus, et, dimíssis peccátis vestris, perdúcat vos ad vitam ætérrnam. R. Amen.

V. + Indulgéntiam, absolutiόνem et remissiόνem peccatórum nostrórum tríbuat nobis omnípotens et miséricors Dóminus. R. Amen.

V. Deus, tu convérsus vivificábis nos.

R. Et plebs tua lætábitur in te.

V. Osténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam.

R. Et salutáre tuum da nobis.

V. Dómine, exáudi oratióne meam.

R. Et clamor meus ad te véniat.

V. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

V. Orémus.

darbu: (*tris kartus mušasi į krūtine:*) mano kaltė, mano kaltė, mano didžiausia kaltė. Todėl prašau Švenčiausiąją visuomet Mergele Mariją, šventąjį arkangelą Mykolą, šventąjį Joną Krikštytoją, šventuosius apaštalus Petrą ir Paulių, visus šventuosius ir tave, tėve, melsti už mane Viešpatį, smūsų Dievą.

V. Tepasigaili jūsų visagalis Dievas ir, atleidęs jūsų nuodėmes, tenuveda jus į amžinąjį gyvenimą. R. Amen.

V. + Mūsų nuodėmių dovanojimą, išrišimą ir atleidimą tesuteikia mums visagalis ir gailestingasis Viešpats. R. Amen.

V. Dieve, Tu atsigręžęs mus atgaivinsi.

R. Ir tavo liaudis džiaugsis Tavyje.

V. Parodyk mums, Viešpatie, savo gailestingumą.

R. Ir suteik mums savo išganymą.

V. Viešpatie, išklausyk mano maldą.

R. Ir mano šauksmas Tave tepasiekia.

V. Viešpats su jumis.

R. Ir su tavo dvasia.

V. Melskimės.

Visi stoja, kunigas lipa prie altoriaus, kalbėdamas:

Aufer a nobis, quæsumus, Dómine, iniquitátes nostras: ut ad Sancta sanctórum puris mereámur méntibus

Pašalink nuo mūsų, meldžiame, Viešpatie, mūsų nedorybes, kad būtume verti su tyromis sielomis įeiti į Šventų švenčiausiąją. Per Kristų, mūsų Viešpatį. Amen.

introíre. Per Christum Dóminum
nostrum. Amen.

Bučiuodamas altorių, kuriame yra šventųjų relikvijos, kunigas kalba:

Orámus te, Dómine, per mérita

Sanctórum tuórum, quorum relíquiæ Meldžiame Tave, Viešpatie, kad per Tavo šventųjų,
hic sunt, et ómnium Sanctórum: ut kurių relikvijos čia yra, ir visų šventųjų nuopelnus
indulgére dignéris ómnia peccáta mea. teiktumeisi atleisti visas mano nuodėmes. Amen.
Amen.

(Giedotinėse Mišiose kunigas laimina smilkalus, kalbėdamas:

Ab illo bene+dicáris, in cuius honóre Būk palaimintas To, + kurio garbei sudegsi. Amen.
cremáberis. Amen.
Po to smilko altorių ir priima apsmilkymą.)

Maldos

Introitas – kintamoji Mišių dalis, įžangos antifona. Prieš ją visi persižegnoja.

Ps. 32, 11 et 19: Cogitatiónes Cordis eius

in generatióne et generatióne: ut
éruat a morte ánimas eórum et alat
eos in fame. (T. P. Allelúia, allelúia.)

*Ps 32, 11 ir 19: Jo Širdies mintys iš kartos į kartą, kad
išgelbėtų nuo mirties jų sielas ir pamaitintų juos
bado metu. (Velykų laiku: Aleliuja, aleliuja.)*

*Ps. ibid., 1: Exsultáte, iusti, in Dómino:
rectos decet collaudátio.*

*Ps ta pati, 1: Džiūgaukit, teisieji, Viešpatyje,
geriesiems tinka šlovinti.*

V. Glória Patri, et Fílio, et Spirítui
Sancto. R. Sicut erat in princípio, et
nunc, et semper: et in sæcula
sæculórum. Amen.

V. Garbė Tėvui, ir Sūnui, ir Šventajai Dvasiai. R. Kaip
buvo pradžioje, dabar ir visados, ir per amžių
amžius. Amen.

Jo Širdies...

Cogitatiónes...

Kunigas grįžta prie altoriaus vidurio ir kalba **Kyrie**:

V. Kýrie, eléison. R. Kýrie, eléison.

V. Viešpatie, pasigailėk. R. Viešpatie, pasigailėk.

V. Kýrie, eléison. R. Christe, eléison.

V. Viešpatie, pasigailėk. R. Kristau, pasigailėk.

V. Christe, eléison. R. Christe, eléison. V. Kristau, pasigailėk. R. Kristau, pasigailėk.

V. Kýrie, eléison. R. Kýrie, eléison.

V. Viešpatie, pasigailėk. R. Viešpatie, pasigailėk. V. Viešpatie, pasigailėk.

V. Kýrie, eléison.

Gloria (Kalbama tik per šventes, praleidžiama advento, gavėnios, gedulingose Mišiose.)

Glória in excelsis Deo. Et in terra pax
homínibus bonæ voluntátis. Laudámus

te. Benedícimus te. Adorámus te.

Glorificámus te. Grátias ágimus tibi
propter magnam glóriam tuam.

Dómine Deus, Rex cæléstis, Deus Pater

omnípotens. Dómine Fili unigénite,

Iesu Christe. Dómine Deus, Agnus Dei,

Fílius Patris. Qui tollis peccáta mundi,

miserére nobis. Qui tollis peccáta

mundi, súscepe deprecatiónem

nostram. Qui sedes ad dexteram

Patris, miserére nobis. Quóniam tu

solus Sanctus. Tu solus Dóminus. Tu

solus Altíssimus, Iesu Christe. + Cum

Sancto Spíritu in glória Dei Patris.

Amen.

Garbė Dievui aukštybėse, o žemėje ramybė geros

valios žmonėms. Šloviname Tave, aukštiname

Tave, lenkiamės Tau, garbiname Tave; dėkojame

Tau dėl Tavo didžios garbės, Viešpatie Dieve,

dangaus Valdove, visagali Dieve Tėve. Viešpatie

vienatini Sūnau, Jėzau Kristau. Viešpatie Dieve,

Dievo Avinėli, Tėvo Sūnau. Tu naikini pasaulio

nuodėmės, pasigailėk mūsų. Tu naikini pasaulio

nuodėmės, priimk mūsų maldavimus. Tu sėdi Tėvo

dešinėje, pasigailėk mūsų. Nes Tu vienas Šventas,

Tu vienas Viešpats, Tu vienas Aukščiausiasis, Jėzau

Kristau, + su Šventąja Dvasia Dievo Tėvo garbei.

Amen.

Kunigas bučiuoja altorių ir atsigręžęs taria:

V. Dóminus vobíscum. R. Et cum spíritu V. Viešpats su jumis. R. Ir su tavo dvasia.

tuo. V. Orémus.

V. Melskimės.

Nuėjęs prie mišiolio, kunigas skaito **kolektą arba oraciją** – tai kintamoji Mišių dalis, dienos malda. Jos gale: R. Amen. (Gedulingose Mišiose, advento ir gavėnios eilinių savaitės dienų Mišiose jos metu **visi klūpo**.) Dar gali būti vienas ar du minėjimai.

Deus, qui nobis in Corde Fílii tui, nostris

vulneráto peccátis, infinítos dilectiónis

thesáuros misericórditer largíri

dignáris: concéde, quæsumus; ut, illi

devótum pietátis nostræ prestántes

obséquium, dignæ quoque

satisfactiónis exhibeámus offícium. Per

eúndem Dóminum nostrum Iesum

Dieve, Tavo Sūnaus Širdyje, sužeistoje mūsų

nuodėmių, Tu teikeisi mums gailėtingai

dovanoti begalinius meilės lobius. Suteik,

prašome, kad jai su giliu pamaldumu

atsiduotume ir įvykdytume verto atlyginimo

pareigą. Per tąjį mūsų Viešpatį Jėzų Kristų,

Tavo Sūnų, kuris būdamas Dievas su Tavimi

Christum Fílium tuum, qui tecum vivit
et regnat in unitáte Spíritus Sancti
Deus; per ómnia sǣcula sǣculórum. R.
Amen.

gyvena ir viešpatauja Šventosios Dvasios
vienybėje per visus amžių amžius. R. Amen.

Skaitiniai

Kunigas, lektorius arba subdiakonas lekcijos pusėje skaito **lekciją arba epistolą** – tai kintamoji Mišių dalis, skaitinys iš apaštalų laiškų arba ST pranašų knygų. **Visi sėdi.**

*Eph. 3, 8–19: Lécitio Epístolæ beáti Pauli
Apóstoli ad Ephésios.*

Fratres: Mihi, ómnium sanctórum
mínimo, data est grátia hæc, in
géntibus evangelizáre investigábiles
divítias Christi, et illumináre omnes,
quæ sit dispensátio sacraménti
abscónditi a sǣculis in Deo, qui ómnia
creávit: ut innotéscat principátibus et
potestátibus in cǣléstibus per
Ecclésiám multifórmis sapiéntia Dei,
secúndum præfinitiónem sǣculórum,
quam fecit in Christo Iesu, Dómino
nostro, in quo habémus fidúciam et
accéssum in confidéntia per fidem
eius. Huius rei grátia flecto génua mea
ad Patrem Dómini nostri Iesu Christi,
ex quo omnis patérnitas in cǣlis et in
terra nominátur, ut det vobis,
secúndum divítias glóriæ suæ, virtúte
corroborári per Spíritum eius in
interióre hómínem, Christum
habitáre per fidem in córdibus vestris:
in caritáte radicáti et fundáti, ut
possítis comprehéndere cum ómnibus
sanctis, quæ sit latitúdo, et longitúdo,
et sublímitas, et profúndum: scire
étiam supereminéntem sciéntiæ
caritátem Christi, ut impleámini in
omnem plenitúdinem Dei.

*Ef 3, 8–19: Skaitinys iš šventojo apaštalo Pauliaus
Laiško efeziečiams.*

Man, iš visų šventųjų mažiausiajam, atiteko
malonė skelbti pagonims nesuvokiamus Kristaus
turtus, ir atskleisti visiems, kaip turi išsipildyti šita
paslaptis, nuo amžių uždengta Dieve, visų dalykų
Kūrėjuje, – kad dabar per Bažnyčią taptų žinoma
kunigaikštystėms ir valdžioms danguje
daugeriopa Dievo išmintis. Tai atitinka amžinąjį
nutarimą, įvykdytą mūsų Viešpatyje Kristuje
Jėzuje. Jį tikėdami, mes drąsiai ir su pasitikėjimu
einame prie Tėvo. Dėl to aš klaupiوسي prieš mūsų
Viešpaties Jėzaus Kristaus Tėvą, nuo kurio
kiekviena tėvystė danguje ir žemėje turi vardą,
kad iš savo šlovės lobio suteiktų jums stiprybės jo
Dvasios galia tapti tvirtais vidiniais žmonėmis, kad
Kristus per tikėjimą gyventų jūsų širdyse ir jūs,
įsišakniję ir įsitvirtinę meilėje, galėtumėte suvokti
kartu su visais šventaisiais, koks yra plotis ir ilgis ir
aukštis ir gylis, ir pažinti Kristaus meilę, kuri
pranoksta bet kokią žinojimą, kad būtumėte
pripildyti visos Dievo pilnybės.

Baigus visi atsako:

R. Deo grátias.

R. Dėkojame Dievui.

Tarpinės giesmės – kintamoji Mišių dalis: gradualas su aleliuja arba traktu, kartais sekvencija. Paprastai **visi sėdi**.

Gradualas Ps 24, 8–9

Dulcis et rectus Dóminus: propter hoc legem dabit delinquentibus in via. V. Díriget mansuétos in iudício, docébit mites vias suas.

Saldus ir teisingas yra Viešpats. Todėl jis duoda įstatymą nuklystantiems kelyje. V. Teisingai veda nuolankiuosius, romiuosius moko savo kelių.

Aleliuja Mt 11, 29

Allelúia, allelúia. Tóllite iugum meum super vos, et díscite a me, quia mitis sum et húmilis Corde, et inveniétis réquiem animábus vestris. Allelúia.

Aleliuja, aleliuja. Imkite ant savo pečių mano jungą ir mokykitės iš manęs, nes aš romus ir nuolankios širdies, ir jūs rasite savo sieloms atgaivą. Aleliuja.

*Po Septuagesimos sekmadienio vietoj
Aleliuja ir posmelio kalbamas*

Traktas Ps 102, 8–10

Miséricors et miserátor Dóminus, longánimis, et multum miséricors. V. Non in perpétuum irascétur, neque in ætérnum comminábitur. V. Non secúndum peccáta nostra fecit nobis, neque secúndum iniquitátes nostras retríbuit nobis.

Viešpats yra gailestingas ir maloningas, kantrus ir labai gailestingas. V. Jis nepyksta amžinai ir nerūstauja amžiais. V. Nesieltė su mumis pagal mūsų nuodėmes, ir neatlygino mums pagal mūsų nedorybes.

Velykų laiku vietoj gradualo kalbama

Aleliuja Mt 11, 29 ir 28

Allelúia, allelúia. Tóllite iugum meum super vos, et díscite a me, quia mitis sum et húmilis Corde: et inveniétis réquiem animábus vestris.

Allelúia. V. Veníte ad me, omnes qui laborátis, et oneráti estis, et ego refíciam vos. Allelúia.

Aleliuja, aleliuja. Imkite ant savo pečių mano jungą ir mokykitės iš manęs, nes aš romus ir nuolankios širdies, ir jūs rasite savo sieloms atgaivą.

Aleliuja. V. Ateikite pas mane visi, kurie vargstate ir esate prislėgti, – ir aš jus atgaivinsiu. Aleliuja.

Evangelija – kintamoji Mišių dalis. Skaito kunigas arba diakonas. (Giedotinėse Mišiose kunigas laimina smilkalus, kalbėdamas: *Ab illo benedicaris...*)

Kunigas ties altoriaus viduriu pasilenkęs kalba:

Munda cor meum ac lábia mea,
omnípotens Deus, qui lábia Isafæ
Prophétæ cáculo mundásti igníto: ita
me tua grata miseratióne dignáre
mundáre, ut sanctum Evangélium
tuum digne váleam nuntiáre. Per
Christum, Dóminum nostrum. Amen.
Iube, Dómine, benedícere. Dóminus sit
in corde meo et in lábiis meis: ut digne
et competénter annúntiem
Evangélium suum. Amen.

Apvalyk mano širdį ir mano lūpas, visagali Dieve, kuri:
pranašo Izaijo lūpas nuvalei degančia žarija. Teikis
mane, maloningai pasigailėjęs, taip apvalyti, kad
pajėgčiau vertai skelbti Tavo šventąją Evangeliją. Per
Kristų, mūsų Viešpatį. Amen. Teikis, Viešpatie,
palaiminti. Viešpats tebūna mano širdyje ir mano
lūpose, kad vertai ir tinkamai skelbčiau jo Evangeliją.
Amen.

Priėjęs prie Mišiolo Evangelijos pusėje, kunigas taria:

V. Dóminus vobíscum. R. Et cum spírítu
tuo.

V. Viešpats su jumis. R. Ir su tavo dvasia.

Tuo metu **visi atsistoja**, daro kryželį nykščiu ant kaktos, lūpų ir krūtinės, kunigui tariant:

V. Sequéntia + sancti Evangélii
secúndum N. R. Glória tibi, Dómine.

V. Tęsinys + šventosios Evangelijos pagal N. R.
Garbė Tau, Viešpatie.

(Giedotinėse Mišiose kunigas smilko mišiola). Skaitoma Evangelija.

*Ioan. 19, 31–37: Sequéntia sancti
Evangélíi secúndum Ioánnem.*

In illo témpore: Iudáei (quóniam
Parascéve erat), ut non remanérent in
cruce córpora sábbato (erat enim
magnus dies ille sábbati), rogavérunt
Pilátum, ut frangeréntur eórum crura,
et tolleréntur. Venérunt ergo mílites:
et primi quidem fregérunt crura et
altérius, qui crucifíxus est cum eo. Ad
Iesum autem cum veníssent, ut
vidérunt eum iam mórtuum, non
fregérunt eius crura, sed unus mílitum
láncea latus eius apérui, et contínuo
exívit sanguis et aqua. Et qui vidit,
testimónium perhíbuit: et verum est
testimónium eius. Et ille scit quía vera
dicit, ut et vos credátis. Facta sunt
enim hæc ut Scriptúra implerétur: Os
non comminuétis ex eo. Et íterum ália
Scriptúra dicit: Vidébunt in quem
transfixérunt.

Baigus visi atsako:

R. Laus tibi, Christe.

*Jn 19, 31–37: Tęsinys šventosios Evangelijos pagal
Joną.*

Anuo metu: Kadangi buvo Prisirengimo diena, žydai
nenorėjo, kad kūnai liktų ant kryžiaus per šabą, –
nes tas šabas buvo didelės šventės diena, – jie prašė
Pilotą, kad nukryžiuotiesiems būtų sulaužyti
blauzdikauliai ir kūnai nuimti. Tad atėjo kareiviai ir
sulaužė blauzdas vienam ir antram, kurie buvo su
juo nukryžiuoti. Priėję prie Jėzaus ir pamatę, kad jis
jau miręs, jie nebelaužė jam blauzdų, tik vienas
kareivis ietimi perdūrė jam šoną, ir tuoju ištekėjo
kraujo ir vandens. Regėjusis tai paliudijo, ir jo
liudijimas teisingas; jis žino sakęs tiesą, kad ir jūs
tikėtumėte. Taip įvyko, kad išsipildytų Raštas: „Nė
vienas jo kaulas nebus sulaužytas“. Vėl kitoje vietoje
Raštas sako: „Jie žiūrės į tą, kurį perdūrė“.

R. Šlovė Tau, Kristau.

Kunigas bučiuoja mišioloį, tardamas:

Per evangélica dicta deleántur nostra
delícta.

Per Evangelijos žodžius tebūnie ištrintos mūsų
kaltės.

Homilija arba pamokslas
Jo metu visi sėdi, baigus atsistoja.

Tikėjimo išpažinimas

Credo in unum Deum: Patrem
omnipoténtem, factórem cæli et
terræ, visibílium ómnium et

Tikiu vieną Dievą, visagalį Tėvą, dangaus ir žemės,
visų regimų ir neregimų daiktų Kūrėją. Ir į vieną
Viešpatį Jėzų Kristų, vienatinį Dievo Sūnų, prieš visus

invisibílium. Et in unum Dóminum
Iesum Christum, Fílium Dei unigénitum.
Et ex Patre natum ante ómnia sǎcula.
Deum de Deo, lumen de lúmine, Deum
verum de Deo vero. Génitum, non
factum, consubstantiálem Patri: per
quem ómnia facta sunt. Qui propter
nos hómīnes et propter nostram
salútem descéndit de cǎlis.

(*Visi priklaupia*) Et incarnátus est de
Spírītu Sancto ex María Vírgine: Et
homo factus est. (*Visi
atsistoja*) Crucifíxus étiam pro nobis:
sub Póntio Piláto passus, et sepúltus
est. Et resurréxit tértia die, secúndum
Scriptúras. Et ascéndit in cǎlum: sedet
ad déxteram Patris. Et íterum ventúrus
est cum glória iudicáre vivos et
mórtuos: cuius regni non erit finis. Et in
Spírītum Sanctum, Dóminum et
vivificántem: qui ex Patre Filióque
procédit. Qui cum Patre et Fílio simul
adorátur et conglorificátur: qui locútus
est per Prophétas. Et unam sanctam
cathólicam et apostólicam Ecclésiā.
Confíteor unum baptísma in
remissiónem peccatórum. Et exspécto
resurrectiόνem mortuórum. + Et vitam
ventúri sǎculi. Amen.

amžius gimusį iš Tėvo: Dievą iš Dievo, šviesą
iš šviesos, tikrą Dievą iš tikro Dievo; gimusį, bet ne
sukurtą, esantį vienos prigimties su Tėvu. Per jį visa
yra padaryta. Jis dėl mūsų žmonių, dėl mūsų
išganymo nužengė iš dangaus.

(*Visi priklaupia*) Ir įsikūnijo per šventąją Dvasią iš
Mergelės Marijos, ir tapo žmogumi. (*Visi
atsistoja*) Taip pat dėl mūsų nukryžiuotas; prie
Poncijaus Piloto nukankintas ir palaidotas. Trečiąją
dieną, pagal Raštus, prisikėlė iš numirusių, įžengė į
dangų ir sėdi Tėvo dešinėje. Jis vėl garbingai ateis
gyvųjų ir mirusiųjų teisti, jo karalystei nebus galo. Ir į
Šventąją Dvasią, Viešpatį Gaivintoją, kylančią iš Tėvo
ir Sūnaus, su Tėvu ir Sūnumi garbinamą ir šlovinamą,
kalbėjusią per pranašus. Ir vieną, šventą, visuotinę,
apaštalinę Bažnyčią. Pripažįstu vieną Krikštą
nuodėmėms atleisti. Laukiu mirusiųjų prisikėlimo + ir
būsimojo amžiaus gyvenimo. Amen.

Atnašavimas

Kunigas bučiuoja altorių ir atsigręžęs taria:

V. Dóminus vobíscum. R. Et cum spírītu V. Viešpats su jumis. R. Ir su tavo dvasia. V.
tuo. V. Orémus. Melskimės.

Visi klaupiasi, kunigas skaito **ofertoriumą** – atnašavimo antifoną.

Ps. 68, 21: Improperium expectavit
Cor meum et misériam: et sustínui, qui
simul mecum contristarétur, et non
fuit: consolántem me quæsívi, et non
invéni.

T. P. (Ps. 39, 7–9):

Holocáustum et pro peccáto non
postulásti; tunc dixi: Ecce, vénio. In
cápite libri scriptum est de me ut
fácerem voluntátem tuam: Deus meus,
vólui, et legem tuam in médio Cordis
mei, allelúia.

Ps 68, 21: Paniekos laukia mano Širdis ir vargo. Aš
laukiau, kad mane kas užjaustų, bet veltui; ieškojau,
kas mane paguostų, bet neradau.

Velykų laiku (Ps 39, 7–9):

Deginamosios aukos už nuodėmes tu nereikalavai.
Tada tariau: štai aš ateinu. Knygos skyriuje parašyta
apie mane, kad įvykdysiu Tavo valią. Mano Dieve, to
noriu, Tavo įstatymas mano Širdies gelmėje, aleliuja.

Duonos atnašavimas

Kunigas nudengia taurę, pakylėja pateną su ostija ir kalba:

Súscipe, sancte Pater, omnípotens
ætérne Deus, hanc immaculátam
hóstiam, quam ego indígnus fámulus
tuus óffero tibi Deo meo vivo et vero,
pro innumerábilibus peccátis, et
offensió nibus, et neglegéntiis meis, et
pro ómnibus circumstántibus, sed et
pro ómnibus fidélibus cristiánis vivis
atque defúntis: ut mihi, et illis
profíciat ad salútem in vitam ætérnam.
Amen.

Priimk, šventasis Tėve, visagali amžinasis Dieve, šią
be dėmės auką, kurią aš, nevertas Tavo tarnas,
aukoju Tau, gyvajam ir tikrajam savo Dievui, už
nesuskaitomas savo nuodėmes, įžeidimus ir
apsileidimus, už visus aplink stovinčius, taip pat už
visus ištikimuosius krikščionis, gyvus ir numirusius,
kad man ir jiems padėtų išsigelbėti amžinajam
gyvenimui. Amen.

Vyno atnašavimas

Kunigas padeda ostiją nuo patenos ant korporalo. Įpila į taurę vyno, po to palaimina ir įpila
truputį vandens, tuo pažymėdamas, kad Kristuje yra susijungusios dvi prigimtys – dieviškoji
ir žmogiškoji. Tuo metu kalba:

+ Deus, qui humánæ substántiæ
dignitátem mirabíliter condidísti, et
mirabílius reformásti: da nobis per
huius aquæ et vini mystérium, eius
divinitátis esse consórtes, qui
humanitátis nostræ fíeri dignátus est
párticeps, Iesus Christus, Fílius tuus,

+ Dieve, kuris nuostabiai sukūrei tokią kilnią
žmogaus prigimtį ir dar nuostabiau ją atnaujina,
leisk mums per šio vandens ir vyno paslaptį tapti
dalininkais dievystės tojo, kuris teikėsi tapti mūsų
žmogiškumo dalininku, – Jėzaus Kristaus, Tavo
Sūnaus, mūsų Viešpaties, kuris būdamas Dievas su

Dóminus noster, qui tecum vivit et
regnat in unitáte Spíritus Sancti, Deus,
per ómnia sǽcula sǽculórum. Amen.

Tavimi gyvena ir viešpatauja Šventosios Dvasios
vienybėje per visus amžių amžius. Amen.

Kunigas pakylėja taurę tardamas:

Offérimus tibi, Dómine, cálicem
salutáris, tuam deprecántes
cleméntiam: ut in conspéctu divínæ
maiestátis tuæ, pro nostra et totíus
mundi salúte, cum odóre suavitátis
ascéndat. Amen.

Aukojame Tau, Viešpatie, išganymo taurę,
prašydami Tavo gerumo, kad ji Tavo dieviškosios
didybės akivaizdoje pakiltų meiliu kvapu už mūsų ir
viso pasaulio išganymą. Amen.

Kunigas uždengia taurę ir pasilenkęs kalba:

In spíritu humilitátis et in ánimo
contríto suscipiámur a te, Dómine: et
sic fiat sacrificíum nostrum in
conspéctu tuo hódie, ut pláceat tibi,
Dómine Deus.

Nuolankius dvasia ir susigraudinusius širdimi priimk
mus, Viešpatie, ir tokia tetampa mūsų auka šiandien
Tavo akivaizdoje, kad ji Tau patiktų, Viešpatie Dieve.

Laimindamas atnašas, kunigas taria:

Veni, sanctificátor omnípotens ætérne
Deus: et béne+dic hoc sacrificíum, tuo
sancto nómini præparátum.

Ateik, Pašventėjau, visagali amžinasis Dieve, ir
pa+laimink šią Tavo šventajam vardui paruoštą auką.

(Giedotinėse Mišiose kunigas laimina smilkalus, smilko atnašas ir altorių, kalbėdamas:

Per intercessiόνem beáti Michaélis
Archángeli, stantis a dextris altáris
incénsi, et ómnium electórum suórum,
incénsum istud dignétur Dóminus
bene+dícere, et in odórem suavitátis
accípere. Per Christum, Dóminum
nostrum. Amen.

Užtariant šventajam arkangelui Mykolui, kuris stovi
smilkalų altoriaus dešinėje, ir visiems Jo
išrinktiesiems, tegul Viešpats teikiasi šiuos smilkalus
pa+laiminti ir priimti jų meilų kvapą. Per Kristų, mūsų
Viešpatį. Amen.

Incénsum istud a te benedíctum
ascéndat ad te, Dómine: et descéndat
super nos misericórdia tua.

Šie Tavo palaiminti smilkalai tepakyla link Tavęs,
Viešpatie, ir tenusileidžia ant mūsų Tavo
gailestingumas.

Ps 140, 2–4: Tekyla, Viešpatie, mano malda kaip
smilkalai Tavo akivaizdoje, mano pakeltos rankos –
kaip vakarinė auka. Pastatyk, Viešpatie, sargybą

Ps. 140, 2–4: Dirigátur, Dómine, orátio mano burnai ir sandarias duris mano lūpoms, kad
mea, sicut incénsum, in conspéctu tuo: mano širdis nelinktų į piktus žodžius ir nesiteisintų
elevátio mánuum meárum sacrificium dėl nuodėmių.

vespertinum. Pone, Dómine, Teuždega Viešpats mumyse savo meilės ugnį ir
custódiam ori meo, et óstium amžinos meilės liepsnas. Amen.
circumstántiæ lábiis meis: ut non
declínet cor meum in verba malítiae, ad
excusándas excusatiónes in peccátis.

Accéndat in nobis Dóminus ignem sui
amóris, et flammam ætérnæ caritátis.
Amen.

Po to apsmilkomas kunigas, patarnautojai ir tikintieji. Pradėjus smilkyti kunigą, **visi
atsistoja.)**

Rankų plovimas

Kunigas plauna rankas, kalbėdamas Ps 25, 6–12:

Lavábo inter innocéntes manus meas:

et circúmdabo altáre tuum, Dómine:

Ut áudiam vocem laudis, et enárrem
univérso mirabília tua. Dómine, diléxi
decórem domus tuæ et locum
habitatiónis glóriæ tuæ. Ne perdas
cum ímpiis, Deus, ánimam meam, et
cum viris sánguinem vitam meam: In
quorum mánibus iniquitátes sunt:

déxtera eórum repléta est munéribus.
Ego autem in innocéntia mea ingræssus
sum: rédime me et miserére mei. Pes
meus stetit in dirécto: in ecclésiis
benedícam te, Dómine. Glória Patri, et
Fílio, et Spirítui Sancto. Sicut erat in
princípio, et nunc, et semper: et in
sæcula sæculórum. Amen.

Plausiu tarp nekaltųjų savo rankas ir laikysiuosi
Tavo altoriaus, Viešpatie, kad girdėčiau šlovinimo
balsą ir išpasakočiau visus Tavo stebuklus.

Viešpatie, aš myliu Tavo namų grožį ir Tavo garbės
gyvenimo vietą. Nepražudyk, Dieve, mano sielos su
nedorėliais ir mano gyvybės su kraujo trokštančiais
vyrais, kurių rankose yra neteisybė, jų dešinė pilna
dovanų. Aš gi vaikščioju savo nekaltybėje, atpirk
mane ir pasigailėk manęs. Mano koja stovi ant
tiesaus kelio, aš garbinu Tave, Viešpatie,
susirinkimuose. Garbė Tėvui, ir Sūnui, ir Šventajai
Dvasiai; kaip buvo pradžioje, dabar ir visados, ir per
amžių amžius. Amen.

Grįžęs ties altoriaus viduriu, kunigas kalba:

Súscipe, sancta Trínitas, hanc

oblatiónem, quam tibi offérimus ob

Priimk, Švenčiausioji Trejybė, šią auką, kurią Tau
atnašaujame minėdami mūsų Viešpaties Jėzaus

memóriam passiōnis, resurrectionis et ascensionis Iesu Christi, Domini nostri: et in honorem beatæ Mariæ semper Virginis, et beati Iōannis Baptistæ, et sanctorum Apostolorum Petri et Pauli, et istorum et omnium Sanctorum: ut illis proficiat ad honorem, nobis autem ad salutem: et illi pro nobis intercedere dignentur in cælis, quorum memoriam agimus in terris. Per eundem Christum, Dominum nostrum. Amen.

Kunigas bučiuoja altorių ir atsigręžęs taria:

Orate, fratres: ut meum ac vestrum sacrificium acceptabile fiat apud Deum Patrem omnipotentem.

R. Suscipiat Dominus sacrificium de manibus tuis ad laudem et gloriam nominis sui, ad utilitatem quoque nostram, totiusque Ecclesiæ suæ sanctæ. V. Amen.

Melskitės, broliai, kad mano ir jūsų auka būtų priimtina visagaliam Dievui Tėvui.

R. Tepriima Viešpats iš tavo rankų šią auką savo vardo šlovei ir garbei, taip pat mūsų ir visos savo šventosios Bažnyčios naudai. V. Amen.

Sekreta – atskiroji arba tylioji malda (kintamoji Mišių dalis).

Réspice, quæsumus, Domine, ad ineffabilem Cordis dilecti Filii tui caritatem: ut quod offerimus sit tui munus acceptum et nostrorum expiatio delictorum. Per eundem Dominum nostrum Iesum Christum Filium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitate Spiritus Sancti Deus.

Pažvelk, Viešpatie, į neapsakomą savo mylimojo Sūnaus Širdies meilę, kad mūsų aukos būtų Tau priimtina dovana ir atlygis už mūsų kaltes. Per tąjį mūsų Viešpatį Jėzų Kristų, Tavo Sūnų, kuris būdamas Dievas su Tavimi gyvena ir viešpatauja Šventosios Dvasios vienybėje.

Prefacija

Visi stoja, kunigas kalba arba gieda **Prefaciją** – įžangos giesmę (kintamoji Mišių dalis). Švč. Jėzaus Širdies prefacija:

V. Per omnia sæcula sæculorum. R. Amen.

V. Per visus amžių amžius. R Amen.

V. Dóminus vobíscum. R. Et cum spírítu tuo.
V. Viešpats su jumis. R. Ir su tavo dvasia.

V. Sursum corda. R. Habémus ad Dóminum.

V. Grátias agámus Dómino, Deo nostro. R. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre, nos tibi semper et ubíque grátias ágere: Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus: Qui Unigénitum tuum, in Cruce pendéntem, láncea mílitis transfígi voluísti: ut apértum Cor, divínæ largitátis sacrárium, torréntes nobis fúnderet miseratiónis et grátiae; et, quod amóre nostri flagráre numquam déstitit, piis esset réquies et pæniténtibus patéret salútis refúgium. Et ídeo cum Angelis et Archángelis, cum Thronis et Dominatió nibus cumque omni milítia cæléstis exércitus hymnum glóriæ tuæ cánimus, sine fine dicéntes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus, Deus Sábaoth. Pleni sunt cæli et terra gloria tua. Hosánna in excélsis. + Benedíctus, qui venit in nómine Dómini. Hosánna in excélsis.

Mišių Kanonas

Visi klaupia, kunigas pasilenkęs tyliai meldžiasi:

Malda už Bažnyčią

Te ígitur, clementíssime Pater, per Iesum Christum, Fílium tuum, Dóminum nostrum, súplices rogámus, ac pétimus, uti accépta

V. Aukštyn širdis. R. Keliame į Viešpatį.

V. Dėkokime Viešpačiui, mūsų Dievui. R. Verta ir teisinga.

Tikrai verta ir teisinga, reikalinga ir išganinga, kad mes Tau visuomet ir visur dėkotume, Viešpatie, šventasis Tėve, visagali amžinasis Dieve. Tu panorėjai, kad Tavo Viengimį, kabantį ant kryžiaus, pervertų kareivio ietis, kad atverta Širdis, ta dieviško dosnumo šventovė, išlietų mums pasigailėjimo ir malonės upes, kad ji, niekad nesiliaujanti liepsnoti meile mums, pamaldiesiems būtų atilsis, o atgailaujantiems atsivertų kaip gelbėjantis prieglobstis. Todėl su angelais ir arkangelais, su sostais ir viešpatystėmis ir su visa dangaus armijos kariauna giedame Tavo garbės himną, be perstojo sakydami:

Šventas, Šventas, Šventas Viešpats, galybių Dievas. Pilni yra dangūs ir žemė Tavo garbės. Osana aukštybėse. + Garbė Tam, kuris ateina Viešpaties vardu. Osana aukštybėse.

Taigi Tave, malonasis Tėve, per Jėzų Kristų, Tavo Sūnų, mūsų Viešpatį, nuolankiai maldaujame ir prašome kad priimtum ir palaimintum šias + dovanas, šias + atnašas, šias + šventas, nepaliestas

hábeas et benedícas, hæc + dona, hæc aukas, kurias aukojame Tau pirmiausia už Tavo + múnera, hæc + sancta sacrificia šventąją visuotinę Bažnyčią. Teikis jai duoti taiką, ją illibáta, in primis, quæ tibi offérimus sergėti, laikyti vieningą ir valdyti visoje žemėje kartu pro Ecclésia tua sancta cathólica: quamsu savo tarnu, mūsų popiežiumi N., mūsų vyskupu N. ir visais tikratikiais, besilaikančiais apaštalinio pacificáre, custodíre, adunáre et N. ir visais tikratikiais, besilaikančiais apaštalinio régere dignéris toto orbe terrárum: katalikų tikėjimo. una cum fámulo tuo Papa nostro N. et Antístite nostro N. et ómnibus orthodóxis, atque cathólicæ et apostólicæ fídei cultóribus.

Minėjimas už gyvuosius

Meménto, Dómine, famulórum famularúmque tuárum N. et N. et ómnium circumstántium, quorum tibi fides cógnita est et nota devótio, pro quibus tibi offérimus: vel qui tibi ófferunt hoc sacrificium laudis, pro se suísque ómnibus: pro redemptióne animárum suárum, pro spe salútis et incolumitátis suæ: tibíque reddunt vota sua ætérno Deo, vivo et vero.

Atsimink, Viešpatie, savo tarnus ir tarnaites N. ir N., ir visus aplink stovinčius, kurių tikėjimas Tau pažįstama ir maldingumas žinomas, už kuriuos Tau aukojame ar kurie Tau aukoja šią šlovinimo auką už save ir visus savuosius, už savo sielų atpirkimą, savo išganymo ir saugumo viltį, ir Tau, amžinajam, gyvajam ir tikrajam Dievui, išpildo savo įžadus.

Šventųjų paminėjimas

(Jo pradžia kitokia per Kalėdas, Tris Karalius, Velykas, Šeštines ir Sekmines).

Communicántes, et memóriam venerántes, in primis gloriósæ semper Vírginis Maríæ, Genetrícis Dei et Dómini nostri Iesu Christi: sed et beáti Ioseph, eiúsdem Vírginis Sponsi, et beatórum Apostolórum ac Mártyrum tuórum, Petri et Pauli, Andréæ, Iacóbi, Ioánnis, Thomæ, Jacóbi, Philíppi, Bartholomæi, Matthæi, Simónis et Thaddæi: Lini, Cleti, Cleméntis, Xysti, Cornélii, Cypriáni, Lauréntii, Chrysógoni, Ioánnis et Pauli, Cosmæ et Damiáni: et ómnium Sanctórum tuórum; quorum méritis precibúsque

Bendraudami ir atminimą gerbdami visų pirma garbingosios visuomet Mergelės Marijos, Dievo ir mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus Gimdytojos, taip pat šventojo Juozapo, šios Mergelės Sužadėtinio, bei Tavo šventųjų apaštalų ir kankinių Petro ir Pauliaus, Andriejaus, Jokūbo, Jono, Tomo, Jokūbo, Pilypo, Baltramiejaus, Mato, Simono ir Tado; Lino, Kleto, Klemenso, Siksto, Kornelijaus, Kiprijono, Lauryno, Krizogono, Jono ir Pauliaus, Kozmo ir Damijono ir visų Tavo šventųjų, dėl kurių nuopelnų ir maldų suteik, kad visuose reikaluose būtume apginti Tavo saugančia pagalba. Per tąjį Kristų, mūsų Viešpatį. Amen.

concédas, ut in ómnibus protectiúnis
tuæ muniámur auxílio. Per eúndem
Christum Dóminum nostrum. Amen.

Kunigas ištiesia rankas virš atnašų ir kalba (ši malda kitokia per Velykas ir Sekmines):

Hanc ígitur oblatiúnem servitútis
nostræ, sed et cunctæ famíliæ tuæ,
quæsumus, Dómine, ut placátus
accípias: diésque nostros in tua pace
dispónas, atque ab ætérna
damnatióne nos éripi, et in electórum
tuórum iúbeas grege numerári. Per
Christum Dóminum nostrum. Amen.

Taigi šią mūsų tarnystės ir taip pat visos Tavo šeimos
auką prašome, Viešpatie, palankiai priimti. Sutvarkyk
mūsų dienas savo ramybėje ir teiktis mus išgelbėti
nuo amžinojo pasmerkimo bei įskaityti į savo
išrinktųjų kaimenę. Per Kristų, mūsų Viešpatį. Amen.

Kunigas žegnoja atnašas ir kalba:

Quam oblatiúnem tu, Deus, in
ómnibus, quæsumus, bene+díctam,
adscríp+tam, ra+tam, rationábilem,
acceptabilémque fácere dignéris: ut
nobis Cor+pus, et San+guis fiat
dilectíssimi Fílii tui Dómini nostri Iesu
Christi.

Šią atnašą, meldžiame Tave, Dieve, teikis padaryti
visais atžvilgiais pa+laimintą, įra+šytą, pa+tvirtintą,
vertą ir priimtina, kad ji mums taptų Tavo mylimojo
Sūnaus, mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus Kū+nu ir
Krau+ju.

Konsekracija ir pakylėjimas

Kunigas paima ostiją ir kalba:

Qui prídie quam paterétur, accépit
panem in sanctas ac venerábiles
manus suas, et elevátis óculis in cælum
ad te Deum, Patrem suum
omnipoténtem, tibi grátias agens,
bene+díxit, fregit, dedítque discípulis
suis, dicens: Accípите, et manducáte ex
hoc omnes.

Kančios išvakarėse jis paėmė duoną į savo šventas ir
garbingas rankas, pakėlęs akis į dangų, į Tave, Dievą,
savo visagalį Tėvą, Tau dėkodamas, lai+mino, laužė ir
davė savo mokiniams, tardamas: Imkite ir valgykite
jos visi:

Kunigas pasilenkęs virš ostijos taria perkeitimo žodžius:

Hoc est enim Corpus meum

Nes tai yra mano Kūnas

Kunigas priklaupia prieš Švenčiausiąjį ir pakylėja jį. Nuleidęs vėl priklaupia.

Kunigas nudengia taurę ir kalba:

Símili modo postquam cenátum est,
accípiens et hunc præclárum Cálícem
in sanctas ac venerábiles manus suas:
item tibi grátias agens, bene+díxit,
dedítque discíplulis suis, dicens:
Accípíte, et bíbite ex eo omnes.

Panašiai po vakarienės Jis paėmė ir šią brangiausiąją
Taurę į savo šventas ir garbingas rankas, taip pat
Tau dėkodamas, lai+mino ir davė savo mokiniams,
tardamas: Imkite ir gerkite iš jos visi:

Pasilenkęs kunigas taria perkeitimo žodžius:

**Hic est enim Calix Sanguinis mei, novi
et æterni testaménti: mystérium fídei:
qui pro vobis et pro multis effundétur
in remissiónem peccatórum**

Nes tai yra Taurė mano Kraujo, naujosios ir
amžinosios sandoros: tikėjimo paslaptis: kuris už jus
ir už daugelį bus išlietas nuodėmėms atleisti

Atsitiesęs tyliai prideda:

Hæc quotiescúmque fecéritis, in mei
memóriam faciétis.

Kiek kartų tai darysite, darykite mano atminimui.

Kunigas priklaupia, pakylėja Brangiausiąjį Jėzaus Kraują ir vėl priklaupia.

Maldos po konsekracijos

Unde et mémoires, Dómine, nos servi
tui, sed et plebs tua sancta, eiúsdem
Christi Fílii tui, Dómini nostri, tam
beátæ passiónis, nec non et ab ínferis
resurrectiόνis, sed et in cælos gloriósæ
ascensiónis: offérimus præcláræ
maiestátí tuæ de tuis donis ac datis,
hóstiam + puram, hóstiam + sanctam,
hóstiam + immaculátam, Panem +
sanctum vitæ æternæ, et Cálícem +
salútis perpétuæ.

Todėl, Viešpatie, mes, Tavo tarnai ir Tavo šventoji
liaudis, minėdami to paties Kristaus, Tavo Sūnaus,
mūsų Viešpaties, tiek palaimingąją kančią, tiek ir iš
pragarų prisikėlimą bei garbingąjį įžengimą į dangų,
aukojame šviesiausajai Tavo didybei iš Tavo dovanų
ir davinių tyrą + auką, šventą + auką, be dėmės +
auką, šventąją amžinojo gyvenimo + Duoną ir
amžinojo išganymo + Taurę.

Supra quæ propítio ac seréno vultu
respícere dignéris: et accépta habére,
sícuti accépta habére dignátus es
múnera púeri tui iusti Abel, et
sacrífícium patriárchæ nostri Abrahæ:
et quod tibi óbtulit summus sacérdos
tuus Melchisedech, sanctum
sacrífícium, immaculátam hóstiam.

Teikis į jas pažvelgti atlaidžiu ir giedru veidu bei jas
priimti, kaip teikeisi priimti savo tarno, teisiojo
Abelio dovanas ir mūsų protėvio Abraomo auką bei
tą šventą atnašą, be dėmės auką, kurią Tau
paaukojo vyriausias Tavo kunigas Melkizedekas.

Súpplices te rogámus, omnípotens
Deus: iube hæc perférri per manus
sancti Angeli tui in sublíme altáre
tuum, in conspéctu divínæ maiestátis
tuæ: ut, quotquot ex hac altáris
participatióne sacrosánctum Fílii tui
Cor+pus, et Sán+guinem sumpsérimus,
omni benedictióne cælésti et grátia
repleámur. Per eúndem Christum
Dóminum nostrum. Amen.

Nuolankiai meldžiame Tave, visagalis Dieve, liepk jas
pernešti Tavo šventojo Angelo rankomis ant Tavo
aukštojo altoriaus, Tavo dieviškos didybės
akivaizdon, kad kiek tik, dalyvaudami šiame
altoriuje, priėmėme švenčiausiąjį Tavo Sūnaus
Kū+ną ir Krau+ją, tiek taptume pilni visokios
dangaus palaimos ir malonės. Per tąjį Kristų, mūsų
Viešpatį. Amen.

Minėjimas už mirusius

Meménto étiam, Dómine, famulórum
famularúmque tuárum N. et N., qui nos
præcessérunt cum signo fídei, et
dórmiant in somno pacis. Ipsis,
Dómine, et ómnibus in Christo
quiescéntibus locum refrigeríi, lucis et
pacis, ut indúlgeas, deprecámur. Per
eúndem Christum Dóminum nostrum.
Amen.

Taip pat atmink, Viešpatie, savo tarnus ir tarnaites
N. ir N., kurie pirma mūsų išėjo su tikėjimo ženkle ir
miega ramybės miegu. Prašome, Viešpatie, kad
jiems ir visiems besiilsintiems Kristuje suteiktum
atilsio, šviesos ir ramybės vietą. Per tąjį Kristų, mūsų
Viešpatį. Amen.

Kunigas mušasi į krūtinę ir garsiai pradeda:

Nobis quoque peccatóribus fámulis
tuis, de multitúdine miseratiónum
tuárum sperántibus, partem áliquam
et societátem donáre dignéris, cum
tuis sanctis Apóstolis et Martýribus:
cum Ioánnē, Stéphanō, Matthíā,
Bárnabā, Ignátio, Alexándro,

Taip pat ir mums, nusidėjėliams, Tavo tarnams,
pasitikintiems gausiu Tavo gailestingumu, teikis
duoti bent kokią dalį ir bendrystę su Tavo
šventaisiais apaštalais ir kankiniais: su Jonu,
Steponu, Motiejumi, Barnabu, Ignotu, Aleksandru,
Marcelinu, Petru, Felicita, Perpetua, Agota, Liucija,
Agniete, Cecilija, Anastazija ir visais Tavo

Marcellíno, Petro, Felicitáte, Perpétua, šventaisiais, į kurių bendriją, prašome, teikis mus Agatha, Lúcia, Agnéte, Cæcília, priimti, ne vertindamas nuopelnus, bet duodamas Anastásia, et ómnibus Sanctis tuis: atleidimą. Per Kristų, mūsų Viešpatį.
intra quórum nos consórtium, non æstimátor mériti, sed véniaë, quæsumus, largítor admítte. Per Christum Dóminum nostrum.

Per quem hæc ómnia, Dómine, semper bona creas, sanctí+ficas, viví+ficas, Per kurį, Viešpatie, visas šias gėrybes nuolat kuri, bene+dícis et præstas nobis. pa+šventi, gai+vini, lai+mini ir teiki mums.

Per ip+sum, et cum ip+so, et in ip+so est tibi Deo Patri + omnipoténti in Per + Jį, su + Juo ir + Jame Tau, visagaliai Dievui + Tėvui, Šventosios + Dvasios vienybėje visa šlovė ir et glória. garbė.

Komunija

Viešpaties malda

V. Per ómnia sæcula sæculórum. R. Amen.

V. Orémus: Præcéptis salutáribus móniti, et divína institutióne formáti, audémus dícere: Pater noster, qui es in cælis: Sanctificétur nomen tuum: Advéniat regnum tuum: Fiat volúntas tua, sicut in cælo, et in terra. Panem nostrum cotidiánum da nobis hódie: Et dimítte nobis débita nostra, sicut et nos dimíttimus debitóribus nostris. Et ne nos indúcas in tentatiónem. R. Sed líbera nos a malo. V. Amen.

V. Per visus amžių amžius. R. Amen.

V. Melskimės. Išganingų įsakymų liepiami ir dieviškų nuostatų pamokyti, drįstame tarti: Tėve mūsų, kuris esi danguje, teesie šventas Tavo vardas, teateinie Tavo karalystė, teesie Tavo valia kaip danguje taip ir žemėje. Kasdienės mūsų duonos duok mums šiandien ir atleisk mums mūsų kaltes, kaip ir mes atleidžiame savo kaltininkams. Ir nevesk mūsų į pagundą. R. Bet gelbėk mus nuo pikto. V. Amen.

Šv. Ostijos laužymas

Kunigas žegnojasi su patena, perlaužia šv. Ostiją ir atlaužia nuo vienos pusės mažą dalelę, kalbėdamas:

Líbera nos, quæsumus, Dómine, ab ómnibus malis, prætérís, præsentibus et futúris: et intercedénte beáta et gloriósa semper Vírgine Dei Genetríce María, cum beátis Apóstolis tuis Petro et Paulo, atque Andréa, et ómnibus Sanctis, da propítius pacem in diébus nostris: ut, ope misericórdiæ tuæ adiúti, et a peccáto simus semper líberi et ab omni perturbatióne secúri. Per eúndem Dóminum nostrum Iesum Christum Fílium tuum. Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus.

Gelbėk mus, meldžiamė, Viešpatie, nuo visokio esamo, buvusio ir būsimo blogio ir, užtariant Švenčiausiajai ir garbingajai visuomet Mergelei Marijai, Dievo Gimdytojai, su šventaisiais Tavo apaštalais Petru ir Pauliumi bei Andriejum ir visais šventaisiais, maloningai suteik ramybę mūsų dienose, kad Tavo gailėstingos pagalbos padedami, visuomet būtume ir laisvi nuo nuodėmės, ir saugūs nuo visokio neramumo. Per tąjį mūsų Viešpatį Jėzų Kristų, Tavo Sūnų, kuris būdamas Dievas su Tavimi gyvena ir viešpatauja šventosios Dvasios vienybėje.

Šv. Pavidalų sumaišymas

Kunigas žegnoja su šv. Ostijos dalele virš taurės ir kalba:

V. Per ómnia sæcula sæculórum. R. Amen.

V. Per visus amžių amžius. R. Amen.

V. Pax + Dómini sit + semper vobís+cum. R. Et cum spírítu tuo.

V. Viešpaties + ramybė + tebūna visuomet + su jumis. R. Ir su tavo dvasia.

Kunigas įleidžia dalelę į taureę, sakydamas:

Hæc commíxtio, et consecrátio Córporis at Sánguinis Dómini nostri Iesu Christi, fiat accipiéntibus nobis in vitam ætérnam. Amen.

Šis mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus Kūno ir Kraujo sujungimas ir pašventinimas tebūna mums, priimantiems, amžinajam gyvenimui. Amen.

Agnus Dei ir ramybės pabučiavimas

Triskart mušantis į krūtinę, kalbama:

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi: miserére nobis.

Dievo Avinėli, kuris naikini pasaulio nuodėmes, pasigailėk mūsų.

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi: miserére nobis.

Dievo Avinėli, kuris naikini pasaulio nuodėmes, pasigailėk mūsų.

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi: Dievo Avinėli, kuris naikini pasaulio nuodėmes,
dona nobis pacem. suteik mums ramybę.

(Gedulingose Mišiose: ...*dona eis requiem* – duok jiems atilsį. Trečiąkart
piduriama: ...*sempiternam*. Į krūtinę nesimušama.)

Kunigas tyliai meldžiasi:

Dómine Iesu Christe, qui dixísti

Apóstolis tuis: Pacem relínquo vobis, Viešpatie Jėzau Kristau, Tu savo apaštalams esi
pacem meam do vobis: ne respícias pasakęs: „Aš palieku jums ramybę, duodu jums savo
peccáta mea, sed fidem Ecclésiæ tuæ; ramybę“. Žiūrėk tad ne mano nuodėmių, o savosios
eámque secúndum voluntátem tuam Bažnyčios tikėjimo ir teikis jai pagal savo valią duoti
pacificáre et coadunáre dignéris: Qui ramybę ir vienybę. Tu būdamas Dievas gyveni ir
vivis et regnas Deus per ómnia sǎcula viešpatauji per visus amžių amžius. Amen.
sǎculórum. Amen.

(Iškilmingose Mišiose klierikams duodamas ramybės pabučiavimas: V. *Pax tecum*. R. *Et cum
spíritu tuo*. – V. Ramybė su tavimi. R. Ir su tavo dvasia.)

Kunigo Komunija

Dómine Iesu Christe, Fili Dei vivi, qui ex

voluntáte Patris, cooperánte Spírиту
Sancto, per mortem tuam mundum
vivificásti: líbera me per hoc
sacrosánctum Corpus et Sǎnguinem
tuum ab ómnibus iniquitátibus meis, et
univérssis malis: et fac me tuis semper
inhærére mandátis, et a te nunquam
separári permíttas: Qui cum eódem
Deo Patre et Spírиту Sancto vivis et
regnas Deus in sǎcula sǎculórum.
Amen.

Viešpatie Jėzau Kristau, gyvojo Dievo Sūnau! Tėvo
valią vykdydamas, Šventajai Dvasiai
bendradarbiaujant, tu savo mirtimi atgaivinai
pasaulį. Šiuo švenčiausiuoju savo Kūnu ir Krauju
išvaduok mane iš visų mano nedorybių ir visokių
blogybių; padėk man visuomet laikytis tavo
įsakymų ir neleisk niekuomet nuo tavęs atsiskirti.
Tu būdamas Dievas su tuo pačiu Dievu Tėvu ir
Šventąja Dvasia gyveni ir viešpatauji per amžių
amžius. Amen.

Percéptio Córporis tui, Dómine Iesu
Christe, quod ego indígnus súmerē
præsúmo, non mihi provéniat in
iudícium et condemnatiónem: sed pro
tua pietáte prosit mihi ad tutaméntum
mentis et córporis, et ad medélam

Tavo Kūno priėmimas, Viešpatie Jėzau Kristau, kurį
aš nevertas drįstu priimti, tegul neužtraukia man
teismo ir pasmerkimo, bet dėl tavo gerumo tebūna
man sielos ir kūno apsauga bei priimtiniu vaistu. Tu
būdamas Dievas gyveni ir viešpatauji su Dievu Tėvu

percipiéndam: Qui vivis et regnas cum Šventosios Dvasios vienybėje per visus amžių
Deo Patre in unitáte Spíritus Sancti amžius. Amen.
Deus: per ómnia sǎcula sǎculórum.
Amen.

Kunigas priklaupia ir taria:

Panem cǎléstem accípiam, et nomen Dángaus duoną priimsiu ir Viešpaties vardo
Dómini invocábo. šauksiuosi.

Paėmęs abi šv. Ostijos dalis ir pasilenkęs, kunigas triskart mušasi į krūtinę, kartodamas (Mt 8, 8):

Dómine, non sum dignus, ut intres sub
tectum meum: sed tantum dic verbo, Viešpatie, nesu vertas, kad įeitum po mano
et sanábitur ánima mea. stogu, bet tik tark žodį, ir mano siela pasveiks.

Kunigas priima šv. Komuniją, tardamas:

Corpus Dómini nostri Iesu Christi
custódiat ánimam meam in vitam Mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus Kūnas tesaugo
ǎtérnam. Amen. mano sielą amžinajam gyvenimui. Amen.

Tyliai padėkojęs, nudengia taurę ir valo korporalą, kalbėdamas (Ps 115, 3; 17, 4):

Quid retríbuiam Dómino pro ómnibus,
quæ retríbuit mihi? Cálicem salutáris Kuo atsilyginsiu Viešpačiui už visa, ką Jis man
accípiam, et nomen Dómini invocábo. atidavė? Imsiu išganymo taurę ir šauksiuosi
Laudans invocábo Dóminum, et ab Viešpaties vardo. Garbindamas šauksiuosi
inimícis meis salvus ero. Viešpaties ir būsiu išgelbėtas nuo savo priešų.

Priimdamas šv. Kraują, kunigas taria:

Sanguis Dómini nostri Iesu Christi
custódiat ánimam meam in vitam Mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus Kraujas tesaugo
ǎtérnam. Amen. mano sielą amžinajam gyvenimui. Amen.

Tikinčiųjų Komunija

Norintieji priimti šv. Komuniją, eina prie Dievo stalo, priklaupia ir klaupiasi.

Visi kalba **Confiteor**:

M. Confíteor Deo omnipoténti, beátæ Maríæ semper Vírgini, beato Michaéli Archángelo, beáto Ioánni Baptístæ, sanctis Apóstolis Petro et Paulo, ómnibus Sanctis et tibi, pater: quia peccávi nimis cogitatióne, verbo, et opere: (*tris kartus mušasi į krūtine:*) mea culpa, mea culpa, mea máxima culpa. Ideo precor beátam Maríam semper Vírginem, beátum Michaélem Archángelum, beátum Ioánnem Baptístam, sanctos Apóstolos Petrum et Paulum, omnes Sanctos, et te, pater, oráre pro me ad Dóminum Deum nostrum.

S. Misereátur vestri omnípotens Deus, et, dimíssis peccátis vestris, perdúcat vos ad vitam ætérrnam. M. Amen.

S. + Indulgéntiam, absolutiόνem et remissiόνem peccatórum nostrórum tríbuat nobis omnípotens et miséricors Dóminus. R. Amen.

M. Prisipažįstu visagaliam Dievui, Švenčiausiajai visuomet Mergelei Marijai, šventajam arkangelui Mykolui, šventajam Jonui Krikštytojui, šventiesiems apaštalams Petru ir Pauliui, visiems šventiesiems ir tau, tėve, kad labai nusidėjau mintimi, žodžiu ir darbu: (*tris kartus mušasi į krūtine:*) mano kaltė, mano kaltė, mano didžiausia kaltė. Todėl prašau Švenčiausiąją visuomet Mergele Mariją, šventąjį arkangelą Mykolą, šventąjį Joną Krikštytoją, šventuosius apaštalus Petrą ir Paulių, visus šventuosius ir tave, tėve, melsti už mane Viešpatį, mūsų Dievą.

S. Tepasigaili jūsų visagalis Dievas ir, atleidęs jūsų nuodėmes, tenuveda jus į amžinąjį gyvenimą. M. Amen.

S. + Mūsų nuodėmių dovanojimą, išrišimą ir atleidimą tesuteikia mums visagalis ir gailestingasis Viešpats. R. Amen.

Kunigas rodo Švenčiausiąjį ir sako:

Ecce Agnus Dei, ecce qui tollit peccáta mundi. Štai Dievo Avinėlis, štai tas, kuris naikina pasaulio nuodėmes.

Visi triskart kalba, mušdamiesi į krūtine:

Dómine, non sum dignus, ut intres sub tectum meum: sed tantum dic verbo, et sanábitur ánima mea.

Viešpatie, nesu vertas, kad įeitum po mano stogu, bet tik tark žodį, ir mano siela pasveiks.

Kunigas dalina šv. Komuniją, kiekvienam tardamas:

Corpus Dómini nostri Iesu Christi
custódiat ánimam tuam in vitam
ætérrnam. Amen.

Mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus Kūnas tesaugo tavo
sielą amžinajam gyvenimui. Amen.

Tikintieji priima šv. Komuniją atsiklaupę ir ant liežuvio, nieko nesakydami. Priklaupę grįžta į
savo vietą ir tyliai garbina Viešpatį.

Purifikacija

Kunigas padeda Švenčiausiąjį į tabernakulį ir išgeria šiek tiek vyno, taip išvalydamas taure.

Tuo metu kalba:

Quod ore sumpsimus, Dómine, pura
mente capiámus: et de múnere
temporáli fiat nobis remédium
sempitérrnum.

Ką priėmėme burna, Viešpatie, tesuvokiame tyra
širdimi, ir iš šios laikinos dovanos tebūnie mums
amžinas vaistas.

Patarnautojas plauna kunigo pirštus vynu ir vandenių virš taurės. Kunigas išgeria,
kalbėdamas:

Corpus tuum, Dómine, quod sumpsi, et

Sanguis, quem potávi, adhæreat
viscéribus meis: et præsta; ut in me
non remáneat scélerum mácula, quem
pura et sancta refecérunt sacraménta:
Qui vivis et regnas in sæcula

sæculórum. Amen.

Tavo Kūnas, Viešpatie, kurį priėmiau, ir Kraujas, kurį
išgėriau, tepasilieka mano viduje; suteik, kad
manyje, kurį pastiprino tyri ir šventi Sakramentai,
neliktų nusikaltimų dėmės. Tu gyveni ir viešpatauji
per amžių amžius. Amen.

Komunijos antifona (kintamoji Mišių dalis).

Jo. 19, 34: Unus mílitum láncea latus
eius apéruiť, et contínuo exívit sanguis
et aqua.

Jn 19, 34: Vienas kareivių ietimi pervėrė jam
šoną, ir tuojau ištekėjo kraujo ir vandens.

Velykų laiku (Jo. 7, 37):

Velykų laiku (Jn 7, 37):

Si quis sitit, véniat ad me et bibat,
allelúia, allelúia.

Jei kas trokšta, teateina pas mane ir teatsigeria,
aleliuja, aleliuja.

Po jos **visi stoja**. (Gedulingose Mišiose, advento ir gavėnios savaitės dienų Mišiose **lieka klūpėti**.)

Kunigas bučiuoja altorių ir atsigręžęs taria:

V. Dóminus vobíscum. R. Et cum spíritu V. Viešpats su jumis. R. Ir su tavo dvasia. V.
tuo. V. Orémus. Melskimės.

Postkomunija – malda po Komunijos (kintamoji Mišių dalis). Jos gale R. Amen. (Dar gali būti vienas ar du minėjimai.)

Præbeant nobis, Dómine Iesu, divínium
tua sancta fervórem: quo dulcíssimi
Cordis tui suavitate percépta;
discámus terréna despícere, et amáre
cæléstia: Qui vivis et regnas cum Deo
Patre in unitáte Spíritus Sancti Deus;
per ómnia sæcula sæculórum.

R. Amen.

Tesuteikia mums Viešpatie Jėzau, mums Tavo
Švenčiausiasis dieviško įkarščio, kad, patyrę Tavo
saldžiosios Širdies gerumą, išmoktume niekinti
žemiškus dalykus ir mylėti dangiškuosius. Tu,
būdamas Dievas, gyveni ir viešpatauji su Dievu
Tėvu šventosios Dvasios vienybėje per visus
amžių amžius. R. Amen.

Mišių pabaiga

V Dóminus vobíscum. R. Et cum spíritu
tuo.

V. Viešpats su jumis. R. Ir su tavo dvasia.

V. Ite, missa est. R. Deo grátias.

V. Eikite, esate siunčiami. R. Dėkojame Dievui.

(Gedulingose Mišiose: V. *Requiescant in pace*. R. Amen. – V. Tesiilsu ramybėje. R. Amen.)

Visi klaupiasi. Kunigas, pasilenkęs virš altoriaus, tyliai kalba:

Pláceat tibi, sancta Trínitas, obséquium
servitútis meæ: et præsta; ut
sacrífícium, quod óculis tuæ maiestátis
indígnus óbtuli, tibi sit acceptábile,
mihíque et ómnibus, pro quibus illud
óbtuli, sit, te miseránte, propitiábile.
Per Christum Dóminum nostrum.
Amen.

Tepatinka Tau, Šventoji Trejybė, mano paslaugus
tarnavimas; suteik, kad auka, kurią aš nevertas
paaukojau Tavo didybės akivaizdoje, Tau būtų
priimtina, o man ir visiems, už kuriuos ją paaukojau,
Tau pasigailint, būtų išganinga. Per Kristų, mūsų
Viešpatį. Amen.

Kunigas bučiuoja altorių ir, atsigręžęs į žmones, suteikia palaiminimą. Visi persižegnoja.

Benedícat vos omnípotens Deus,
Pater, et Fílius, + et Spíritus Sanctus. R.
Amen.

Telaimina jus visagalis Dievas, Tėvas, ir Sūnus, + ir
Šventoji Dvasia. R. Amen.

(Gedulingose Mišiose palaiminimo nėra.)

Visi stoja. Kunigas skaito pabaigos Evangeliją (Jn 1, 1–14):

V. Dóminus vobíscum. R. Et cum spírítu tuo.

V. + Inítium sancti Evangélíi secúndum Ioánnem. R. Glória tibi, Dómine.

In princípíio erat Verbum, et Verbum erat apud Deum, et Deus erat Verbum. Hoc erat in princípíio apud Deum. Omnia per ipsum facta sunt: et sine ipso factum est nihil, quod factum est: in ipso vita erat, et vita erat lux hóminum: et lux in ténebris lucet, et ténebræ eam non comprehendérunt. Fuit homo missus a Deo, cui nomen erat Ioánnes. Hic venit in testimónium, ut testimónium perhibéret de lúmine, ut omnes créderent per illum. Non erat ille lux, sed ut testimónium perhibéret de lúmine. Erat lux vera, quæ illúminat omnem hóminem veniéntem in hunc mundum. In mundo erat, et mundus per ipsum factus est, et mundus eum non cognóvit. In propria venit, et sui eum non recepérunt. Quotquot autem recepérunt eum, dedit eis potestátem filios Dei fíeri, his, qui credunt in nómine eius: qui non ex sanguínibus, neque ex voluntáte carnis, neque ex voluntáte viri, sed ex Deo nati sunt. (*Visi priklaupia*) Et Verbum caro factum est, et habitávit in nobis: et vídimus glóriam eius, glóriam quasi Unigéniti a Patre, plenum grátia et veritátis. R. Deo grátias.

V. Viešpats su jumis. R. Ir su tavo dvasia.

V. + Pradžia šventosios Evangelijos pagal Joną. R. Garbė Tau, Viešpatie.

Pradžioje buvo Žodis. Tas Žodis buvo pas Dievą, ir Žodis buvo Dievas. Jis pradžioje buvo pas Dievą. Visa per jį padaryta, ir be jo neatsirado nieko, kas padaryta. Jame buvo gyvybė, ir ta gyvybė buvo žmonių šviesa. Šviesa spindi tamsoje, bet tamsa jos neužgožė. Buvo Dievo siųstas žmogus, vardu Jonas. Jis atėjo kaip liudytojas, kad paliudytų šviesą ir kad visi per jį tikėtų. Jis pats nebuvo šviesa, bet turėjo liudyti apie šviesą. Buvo tikroji šviesa, kuri apšviečia kiekvieną žmogų, ateinantį į šį pasaulį. Jis buvo pasaulyje, pasaulis per jį padarytas, bet pasaulis jo nepažino. Pas savuosius atėjo, o savieji jo nepriėmė. Visiems, kurie jį priėmė, jis davė galią tapti Dievo vaikais – tiems, kurie tiki jo vardą, kurie ne iš kraujo ir ne iš kūno norų, ir ne iš vyro norų, bet iš Dievo užgimę. (*Visi priklaupia*) Tas Žodis tapo kūnu ir gyveno tarp mūsų, mes regėjome jo šlovę – šlovę Tėvo viengimio Sūnaus, pilno malonės ir tiesos. R. Dėkojame Dievui.

Kunigui išeinant, visi **stovi**.

Maldos po skaitytinių Mišių

Įvestos popiežiaus Leono XIII. 1884 spalio 13 d., kalbėdamasis su kardinolais po Mišių, popiežius pateko į ekstazę. Jis parkrito ant žemės be jokių gyvybės ženklų. Staiga atsigavęs, popiežius papasakojo, kad regėjo baisią ateities viziją: šėtonas su nepaprasta jėga puola Bažnyčių visame pasaulyje, bet pasirodo šv. arkangelas Mykolas ir nutremia jį atgal į pragarą. Šio regėjimo paveiktas, jis sukūrė ir įsakė po Mišių kalbėti maldą „Sancte Michael Archangele“, o 1890 m. įvedė vad. mažąjį egzorcizmą. Popiežius Pijus XI 1930 06 30 nurodė šias maldas kalbėti už Rusijos atsivertimą.

Ave, Maria... R. Sancta Maria...(3 kartus)

Kunigas ir patarnautojai kalba kartu:

Salve, Regína, mater misericórdiæ;

vita, dulcédo et spes nostra, salve. Ad te clamámus éxsules filii Hevæ. Ad te suspirámus geméntes et flentes in hac lacrimárum valle. Eia ergo, advocáta nostra, illos tuos misericórdes óculos ad nos convérte. Et Iesum, benedíctum fructum ventris tui, nobis post hoc exsílíum osténde. O clémens, o pia, o dulcis Virgo Maria.

Sveika, Karaliene, gailestingoji Motina, mūsų gyvybe, paguoda ir viltie, sveika! Tavęs šaukiamės ištremtieji levos vaikai, Tavęs ilgimės, verkdami ir vaitodami šiame ašarų klonyje. Todėl Tu, mūsų Užtarėja, savo gailestingas akis į mus atkreipki ir Jėzų, garbingą Tavo įsčių vaisių, mums po šios tremties parodyk. O geroji, o malonioji, o mieliausioji Mergele Marija!

V. Ora pro nobis, sancta Dei Génitrix. R. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

V. Melski už mus, šventoji Dievo Gimdytoja. R. Kad taptume verti Kristaus žadėjimų.

Orémus. Deus, refúgium nostrum et virtus, pópulum ad te clamántem propítius réspice: et intercedénte gloriósa et immaculáta Vírgine Dei Genitríce María cum beáto Ioseph eius Sponso, ac beátis Apóstolis tuis Petro et Paulo, et ómnibus Sanctis, quas pro conversióne peccatórum, pro libertáte et exaltatióne sanctæ Matris Ecclésiæ, preces effúndimus, miséricors et

Melskimės. Dieve, mūsų prieglauda ir stiprybe, maloningai pažvelk į Tave šaukiančią liaudį ir, užtariant garbingajai be dėmės Mergelei Marijai, Dievo Gimdytojai, su šventuoju Juozapu, jos Sužadėtiniu, šventaisiais Tavo apaštalais Petru ir Pauliumi ir visais šventaisiais, gailestingai ir maloningai išklausk maldas, kurias siunčiame už nusidėjėlių atsivertimą, už šventosios Motinos Bažnyčios laisvę ir išaukštinimą. Per tąjį Kristų, mūsų Viešpatį. R. Amen.

benígnus exáudi. Per eúndem
Christum Dóminum nostrum. R. Amen.

Sancte Míchael Archángele, defénde
nos in prælio: contra nequítiam et
insídias diáboli esto præsídiū.
Imperet illi Deus, súpplīces
deprecámur: tuque, Princeps milítīæ
cæléstis, sátanam aliósque spíritus
malígnos, qui ad perditiónem
animárum pervagántur in mundo,
divína virtúte in inférnum detrúde. R.
Amen.

Šventasis Mykolai Arkangele, gink mus kovoje, būk
apgynėju nuo velnio nedorybių ir žabangų.
Tesudraudžia jį Dievas, nuolankiai meldžiame, o tu,
dangaus galybių Kunigaikšti, šėtoną ir kitas piktąsias
dvasias, kurios pasaulyje slankioja, tykodamos sielų
pražudyti, Dievo galybe nugramzdink į pragarą. R.
Amen.

Tris kartus, mušantis į krūtinę:

V. Cor Iesu sacratíssimum. R. Miserére
nobis.

V. Švenčiausioji Jėzaus Širdie. R. Pasigailėk mūsų.